

Människovärdighet

Alla som drabbats av kriser har rätt till ett människovärdigt liv. Det är en grund för det humanitära arbetet och en skyldighet för Röda Korset.

Med tryggnad av människovärdet avses ett respektfullt bemötande, hänsyn till integriteten och kulturella behov samt skydd av det psykosociala välbefinnandet.

Människovärdighet inkluderar också att människor har möjlighet att göra val och delta i beslut som gäller dem själva.

1. Bemöter vi alla människor på ett respektfullt sätt?
2. Tryggar vi hjälpmottagarnas integritet vid registrering, i samtal och i tjänster?
3. Lämpar sig hjälpen och lokalerna för personer av olika ålder och kön och från olika kulturella bakgrunder, och har de förverkligats på ett värdigt sätt?
4. Tar vi hänsyn till individuella behov, såsom graviditet, familjeförhållanden och andra särskilda behov?
5. Berättar vi på ett begripligt sätt för alla vilka tjänster och vilket stöd som finns och hur man uppsöker dem?

Tillgänglighet

Den humanitära hjälpen måste nå alla människor som drabbats av en olycks- eller krissituation. För att hjälpen ska nå de mest utsatta måste man ta hänsyn till mångfalden bland hjälpmottagarna och avlägsna hinder när man riktar och prioriterar hjälpen. Hinder kan vara fysiska, ekonomiska, kunskapsmässiga, språkliga eller administrativa (t.ex. dokument som saknas).

Tillgängligheten inkluderar fyra dimensioner:

- Fysisk tillgänglighet: alla kan tryggt nå lokalerna och tjänsterna.
- Ekonomisk tillgänglighet: att få hjälp ska inte medföra oskäliga kostnader.
- Informationens tillgänglighet: informationen är begriplig och tillgänglig på olika språk och i olika former.
- Icke-diskriminering: hjälp erbjuds till alla utan åtskillnad.

1. Har vi identifierat hinder för hjälpen med tanke på mångfalden bland människorna och letat efter lösningar tillsammans med dem?
2. Är informationen om hjälpen begriplig och tillgänglig på olika språk och i olika former?
3. Är lokalerna och tjänsterna tillgängliga eller har vi planerat alternativ om lokalerna inte är tillgängliga?
4. Har vi beaktat ekonomiska, administrativa, kunskapsmässiga och språkliga hinder och ordnat alternativa sätt att få hjälp?
5. Samlar vi in och använder vi information om ålder, kön, funktionsförmåga och andra väsentliga faktorer?

Deltagande

Alla människor har rätt att jämlikt delta i beslutsfattande och verksamhet som berör dem själva.

Deltagande stärker aktörskapet och jämlikheten och säkerställer att olika perspektiv och behov beaktas.

Det innebär att människorna kan påverka planeringen, genomförandet och utvärderingen av hjälpen samt delta i kartläggningar och i att ge respons.

Deltagande förutsätter att man avlägsnar hinder och erbjuder trygga och tillgängliga sätt att föra fram åsikter och göra val.

1. Har vi systematiskt utrett olika slags människors behov och önskemål tillsammans med dem?
2. Har hjälpmottagarna möjlighet att påverka planeringen och genomförandet av verksamheten?
3. Deltar personer av olika ålder och kön, personer med funktionsnedsättningar och människor från olika bakgrunder i verksamheten?
4. Samlar vi in respons på ett tryggt sätt och använder vi den i utvecklingen av verksamheten?
5. Samarbetar vi med olika organisationer och samhällen så att olika perspektiv beaktas?

Trygghet

Personer av olika ålder och kön, personer med funktionsnedsättningar, olika minoriteter och personer från olika bakgrunder berörs av olika risker och har olika behov för att kunna känna sig psykiskt och fysiskt trygga.

Säkerställandet av trygghet delas in i tre delområden:

- Trygghet i hjälpen och lokalerna – man ser till att lokalerna, materialen och tjänsterna är trygga för alla.
- Barnskydd och förebyggande av våld – man förhindrar och hanterar sexuellt och könsrelaterat våld och skyddar barn och offer för människohandel.
- Interna rutiner – man säkerställer tryggheten i den hjälp som ges genom åtaganden, anvisningar, introduktion och praxis.

1. Har vi identifierat riskerna i verksamheten tillsammans med olika sorters människor och säkerställt att verksamheten inte orsakar skada?
2. Är lokalerna och den hjälp som erbjuds trygga för alla, och finns det ett eget tryggt utrymme för barn?
3. Följer vi etiska anvisningar och förebygger vi utnyttjande, trakasserier, könsrelaterat våld och dålig behandling av barn?
4. Har vi utrett var man kan få ytterligare stöd i samband med våld, människohandel och barnskyddssituationer, och hänvisar vi till hjälp med hänsyn till personernas önskemål och på ett tryggt och diskret sätt?
5. Berättar vi om möjligheten att anmäla oegentligheter, är det tryggt att anmäla och får anmälaren stöd för det?

